

Boligministerens kommentarer til Håndværksrådets udtalelse.

Håndværksrådet foreslår generelt, at der sker en væsentlig forenkling i lovforslagets oplæg til administrationsordning og en række forslag til ændringer af lovforslagets enkelte dele.

Med hensyn til forenkling har Håndværksrådet ikke stillet mere konkrete forslag. Lovforslagets administrationsordning må bl.a. ses på baggrund af, at der, under hensyn til de væsentlige faktiske og økonomiske virkninger for de berørte, en byfornyelse vil medføre, er lagt vægt på en tidlig information. Yderligere indebærer forslaget en forenkling i forhold til saneringslovens procedure, idet konkrete projekter ikke som efter saneringsloven skal godkendes af boligministeriet.

Håndværksrådet ønsker fastlagt en pligt for kommunerne til inden for en begrænset tidsperiode at udarbejde projekter for at sikre byfornyelsesvirksomheden fremmet.

Gennemførelsen af byfornyelsesvirksomheder efter lovforslaget er imidlertid afhængig af fastsættelse af beløbsrammer på de årlige finanslove. Det forekommer ikke hensigtsmæssigt at fremtvinge projekter, som ikke kan gennemføres nogenlunde i sammenhæng med udarbejdelsen, men hvis gennemførelse må udskydes som følge af manglende midler, og som vil kunne være forældede, når den økonomiske mulighed for gennemførelse foreligger.

En fastsættelse af bebyggelsestætheder m.v. kan allerede ske i forbindelse med kommuneplanlægningen, men en nærmere konkret planlægning, derunder også en bedømmelse af omkostningerne ved det enkelte projekt, må tilvejebringes.

Hensigten med § 3, som Håndværksrådet ønsker skærpet, har været at angive en rimelig standard for forbedrede boliger. Bestem-

melserne suppleres i anden lovgivning, i første række byggeloven. Skærpes kravene, bliver omkostningerne ved byfornyelsen større.

Om hensigten med § 7, stk. 3, pkt. 3 a skal henvises til bemærkningerne til § 7, pag. 34.

Bestemmelsen i § 8, stk. 1 er foreslået for at sikre, at de midler, der stilles til rådighed for offentlig støtte til byfornyelse og boligforbedringer, anvendes således, at en kommunes dårligste områder forbedres forud for områder med kun få mangler.

§ 15, stk. 5. og § 17, stk. 4 skulle tilgodese, at beboerne i videst muligt omfang får indflydelse på deres egne boligforhold. Der henvises til lovforslagets bemærkninger til bestemmelserne.

Om Håndværksrådets bemærkninger til kap. III og IV vedrørende erhvervslokaler henvises til besvarelsen af boligudvalgets sp. 56.

Det er korrekt, at bestemmelserne om genhusning øger presset på boliger andre steder. Det er imidlertid fundet nødvendigt at søge genhusningsmuligheder i den eksisterende boligmasse forøget, således at de husstande, der skal genhuses, i videst muligt omfang, såfremt de ønsker det, kan genhuses indenfor det byområde, hvor de hidtil har boet.

Uddannelsesaktiviteten i almindelighed bør næppe indgå i de tilskudsbeløb, der kan stilles til rådighed efter § 62, men bør løses gennem anden lovgivning.

Det rejste spørgsmål om byrdefordeling mellem stat og kommune er under nærmere overvejelse.

Ved udformningen af støttereglerne er der tilstræbt en økonomisk ligestilling mellem lejere og ejere i byfornyelsen, idet skattereglernes virkning for boligudgiften i en ejerbolig modsvares i princippet af rentesikringen i lejerboliger.